

[Landbrugsministeren.]

melserne om bopælspligt og hovederhverv, blev vedtaget med bred tilslutning her i folketinget. Der blev, selv af partier, der ikke stemte for forslaget, givet udtryk for, at man kunne give principiel tilslutning til formålet. Bopælspligten og hovederhvervskravet tager sigte på at sikre en fortrinsstilling med hensyn til erhvervelse af landbrugsejendomme for personer, der skal leve af at drive landbrug, at modvirke spekulation i forbindelse med erhvervelse af landbrugsejendomme og at modvirke etablering af fjerneje i dansk landbrugsjord.

Det er mit bestemte indtryk, at de hensyn, der lå bag gennemførelsen af de omhandlede bestemmelser, fremdeles er til stede, og at der fremdeles er behov for bestemmelser, der sikrer, at de landmænd, der skal leve af at drive landbrug, får en vis fortrinsstilling med hensyn til erhvervelse af jord. Jeg tænker herved ikke mindst på de unge landmænd, som er i den situation, at generatiónsskiftet er vanskeliggjort på grund af priserne.

Det lovforslag, der nu er fremsat af det konservative folkeparti, er næsten identisk med det forslag, der i foråret blev fremsat af fremskridtspartiet. Det lykkedes ikke dengang fremskridtspartiet at vinde tilslutning fra andre partier end netop de konservative. Jeg nærer ikke tiltro til, at det vil gå bedre for de konservative. Vi kan i hvert fald ikke fra regeringens side medvirke til dette lovforslag.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at vi fra regeringens side er fuldt opmærksomme på, at der er visse svagheder knyttet til de gældende bestemmelser. Det gælder særlig med hensyn til hovederhvervskravet, som i en række tilfælde er blevet omgået. Jeg har derfor iværksat en nærmere undersøgelse af dette spørgsmål, og spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for ændringer i landbrugsloven såvel på dette punkt som på andre områder af loven, vil så blive taget op. Spørgsmålet vil i øvrigt blive taget op til behandling i det udvalg om landbrugets fremtid, som jeg er i færd med at nedsætte.

**Erik Andersen (S):**

Som landbrugsministeren siger, har den nugældende landbrugslov været gældende i lige godt og vel 2 år. På trods af denne kor-

te levetid har loven nu været udsat for angreb 3 gange fra højrefløjen i denne folketingsssal. Fælles for disse angreb har været, at det hver gang har drejet sig om ophævelse af bopælspligten, at forslagsstillerne ikke har gjort sig nogen synderlig umage med begrundelse for deres forslag og slet ikke har prøvet at sætte noget andet i stedet, der kan sikre nye generationer af unge, der har valgt landbrug som deres livsgerning, en rimelig chance for på et eller andet tidspunkt at kunne nedsætte sig som selvstændige landmænd.

Det er denne gang det konservative folkeparti, der spiller forslagsstillerens rolle. Det er argumentationen ikke blevet bedre af, ja, bemærkningen om, at en landmand kan købe en tobaksforretning, men en tobakshandler ikke kan købe en landbrugsvirksomhed, forekommer mig næsten grotesk. Jeg skal da gerne medgive det konservative parti, at det nok hænder, at en landmand efter at have trukket sig tilbage fra erhvervet nedsætter sig som tobakshandler, men jeg kan garantere for, at formålet ikke er at inflationssikre den kapital, han eventuelt har tilbage fra afhændelsen af sin drift, og det er jo dér, tampen brænder.

Når et flertal i folketinget i 1973 vedtog ændringer i landbrugsloven, som bl. a. indeholdt bestemmelser om bopælspligt og hovederhverv som betingelse for at kunne erhverve danske landbrugsbedrifter, var det med det klare sigte at hindre kapitalstærke ikke-landmænd fra såvel indland som udland i uden videre at kunne erhverve dansk landbrugsjord, uanset hvilke motiver de i øvrigt måtte have.

Så længe der ikke kan sættes en anden form for sikring mod spekulation i landbrugsjord i stedet, kan vi fra socialdemokratiets side ikke gå med til ophævelse af bestemmelserne om bopælspligt og hovederhverv.

**Søren Jensen (Hasseris) (V):**

Som allerede nævnt er det jo kun få måneder siden, vi havde et lignende forslag fremsat af fremskridtspartiet til behandling i folketinget.

Jeg henviste dengang til, at gældende lov kun har virket i ca. 1½ år, og at venstre fandt, vi burde indhøste lidt mere erfaring for, hvordan de forskellige bestemmelser